

Nyissunk új fejezetet a rendszerváltozás folyamatában

2014. 8. 26.

Szilágyi Zsolt néppárti államelnökjelöltet sértegető, méltatlan megnyilatkozásai rendjén Kelemen Hunor RMDSZ-es ellenjelölt – egyebek mellett – azt állítja, hogy a választási verseny kevésbé mozgósítja az erdélyi magyarokat, mint hogyha egyedül ő indulna az elnökválasztáson. Párthívei némelyike az erdélyi magyarság megosztásának elcsépelelt lemezét is előszedte.

A valóság viszont az, hogy – példának okáért – a 2007-es európai parlamenti választáson a verseny vonzotta közösségünket a szavazóurnákhoz, 2009-ben pedig a magyar összefogás vezetett ugyanolyan mértékű, mintegy 9%-os eredményhez.

Most, amikor országos viszonylatban a magyar százalékos arányoknak semmi jelentőségük nincsen, sajnálatos, sőt egyenesen káros, hogy a Victor Pontával és utódkommunista legénységével egy hajóban evező RMDSZ-párt újból a magyar oldalon rajzolja ki ellenségképét, kommunista típusú egypártrendszeri kizárólagossággal csúfolva meg és utasítva el a választás szabadságának demokratikus elvét.

Az RMDSZ-es pártkatonák kórusban zengik „pártjuk és kormányuk” vezetőjének dicshimnuszát. „A leghitelesebb magyar politikus”, „erdélyi magyar közösségünk hangja”, „az RMDSZ sikerekkel teli negyedszázadának szószólója” – olvassuk az egykori rossz idők emlékét idéző megfogalmazásokat, miközben tudván tudjuk, hogy a mostani RMDSZ-es választási kampánypropaganda semmi

egyébről, mint kizárólag a párton belüli és az országos szintű hatalmi harcokról szól, aminthogy a többi román párt elnökválasztási hadjáratáról is ugyanezt mondhatjuk el. Más szóval szólván: a dicstelen kormányba lépés, az álszentül megjátszott, minapi kormányválság és a Kelemen-Ponta-féle nyergestetői színjáték sem egyébről tanúskodik, mint az RMDSZ alias erdélyi MSZP román hatalomban maradásának görcsös igyekezetéről – és pedig nagy valószínűséggel az elemi magyar nemzeti érdekekkel szembenálló nacionál-szociáldemokrata párt, vagyis a legesélyesebb elnökjelöltnek tűnő Victor Ponta oldalán, a vele megkötött, újabb titkos paktum értelmében.

Látnivalóan a hatalmi harc oly éles, hogy nemcsak Kelemen Hunornak az elnöki pozícióját, hanem magának az RMDSZ-pártnak a jövőjét is veszélyezteti. Kelemen Hunor most mindent egy lapra tesz fel, annak ellenére vagy éppen azért, mivel már öt évvel ezelőtt is, a maga 384 ezer szavazatával negatív rekordot döntött az előbbi elnökválasztásokhoz képest. Hogyha pedig az összes előző magyar elnökválasztási eredményt nézzük, akkor végképp meggyőződhetünk arról, hogy miért is áll az útjában Szilágyi Zsolt az RMDSZ hazug egyeduralmi politikájának. Íme a számsor: 1996-ban 761 ezer; 2000-ben 696 ezer; 2004-ben 533 ezer; 2004-ben 533 ezer, 2009-ben pedig 384 ezer szavazatot gyűjtött be az RMDSZ elnökjelöltje – ékes/éktelen bizonyságaképpen a párt folyamatos és meredek hitelvesztésének.

Kik és hányan hisznek ma már annak az RMDSZ-nek, mely az idők folyamán, rendre már minden eszményét megtagadta és valamennyi ígéretét megszegte – jelenleg pedig a posztkommunista hatalom részeseként fogadkozik a romániai titkosszolgálat által államellenes törekvésnek minősített magyar autonómia kivívása mellett?!?

Ebben a helyzetben – szakítva az önös pártérdekekkel és kivonva magát a viszálykodó hatalmi harcokból – az erdélyi magyarság számára páratlan lehetőség nyílik arra, hogy ne egyik vagy másik személy, hanem az általuk képviselt értékek között válasszon, és személyek helyett a programjukra szavazzon. Konkrétan fogalmazva: a hitelét eljátszott, Victor Pontával lepaktált, az autonómiát huszonöt éve elszabotáló RMDSZ jelöltje helyett Szilágyi Zsolt személyében támogassa az Erdélyi Magyar Néppárt azon képviselőjét, aki már 1989-ben a temesvári népfelkelés cselekvő résztvevőjeként tűnt ki, utóbb pedig az erdélyi magyar, illetve a székely önrendelkezés következetes harcosaként szerzett elévülhetetlen érdemeket.

Az 1989-es rendszerváltozás 25. évfordulója minden magyart egyként kötelez – hiszen mi valóban ott voltunk a kezdeteknél, és Románia szabadságának kivívásában meghatározó szerepet játszottunk. Aláírásainkkal tehát ne a régi rendszer levitézlett katonáit, ne Victor Pontát és partnereit, hanem azokat támogassuk, akik a magyar nemzetpolitikában is rendszerváltozást akarnak: egy föderális Romániában a régiók rendszerét, ezen belül pedig az erdélyi magyarság önrendelkezését, Székelyföld és Partium, illetve Bánság vagy Mócvidék területi autonómiáját. Ez egyaránt magyar és román érdek.

Az 1989-es rendszerváltozás kezdeti időszakában erdélyi magyar történelmi egyházaink is cselekvő módon kivették részüket a demokratikus átalakításokban, a magyarság felszabadításában. Közéleti téren ma sem volna helyes apolitikus magatartást tanúsítaniuk. A jó oldalon kiállni egyet jelent a jó cselekvésével. Történelmi hagyományaiknak megfelelően jól felfogott nemzeti érdekeink támogatásában reájuk is bizton számíthatunk.

Ugyanebben az értelemben fordulunk a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeteihez, Lelkészi és Presbiteri Karához, valamint Híveihez: aláírásukkal és majdan szavazataikkal részesítsék támogatásukban egyházi értékeinkkel egybeeső erdélyi – partiumi és székelyföldi – nemzeti érdekeinket!

Negyedszázaddal az 1989-es fordulat után újulásra és tisztulásra van szükség egész Romániában, hasonlóképpen az erdélyi magyar nemzetpolitikában. Az államelnök-választás újabb lehetőséget kínál arra, hogy sorainkat rendezzük, közös jövődönket megtervezzük, és – magyarországi mintára – új fejezetet nyissunk a félresikerült rendszerváltozás folyamatában. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács erre hívja és szólítja fel erdélyi közösségünk valamennyi tagját.

Nagyvárad, 2014. augusztus 26.

Tőkés László
az EMNT elnöke

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015